

[Alfred Jensen.]

løn skal opgives uden forlangende, den er man pligtig at opgive; men hvor det drejer sig om midler, der er anbragt i banker, sparekasser, hos bankierer, vekselerere, sagførere og lign., skal man kun på forlangende opgive såvel midlerne som afkastets størrelse. Det er en urimelighed, at der ikke bliver en ligestilling her, og jeg forstår ikke, hvorfor man ikke gennemfører den samme pligt til at indsende oplysning om, hvad der er udbetalt fra sådanne foretagenders side med navn og adresse på de personer, der har fået midlerne. Jeg går ud fra, at de pågældende institutioner er nødt til at føre regnskab med, hvad der udbetales, så personer, der har anbragt penge dér, kan få de nødvendige oplysninger, for at angivelserne kan blive så korrekte som muligt. Derfor forstår jeg ikke denne forskel, for det rejser spørgsmålet, om man virkelig vil til bunds i den nævnte skævhed, om man virkelig vil tage fat på de store indkomster og store formuer, der hidtil har kunnet slippe udenom, eller om man fortsat vil skærpe ligningen for dem, der har mindre indkomster — jeg tænker ikke alene på lønmodtagerne, men også på småkårsfolk og dem, der har haft sværest ved at undrage sig beskatningen.

Jeg vil i denne forbindelse også rejse spørgsmålet om opgivelse af løn fra virksomheder. Hvis jeg forstod det ærede medlem hr. Axel Sørensen ret, mente han, at en lønfortjeneste på 100 kr. var skattefri, og havde man 10 indkomster af denne størrelse, blev det til 1 000 kr. Jeg har altid forstået det sådan — og opgivet efter det — at 100 kr. skulle opgives, og havde man 10 gange 100 kr., så skulle de 1 000 kr. også opgives, når man udfyldte sin selvangivelse. Det, der er tale om, er arbejdsgiverens pligt til til skattevæsenet at oplyse, at han har foretaget en sådan udbetaling. Jeg var ikke klogere, end at man så lidt mere large på det før og ikke tog det så nøje med hensyn til at opgive udbetalingen, selv om det skulle dreje sig om beløb på op imod 300 kr. Derfor betragter jeg det, der står i lovforslaget som en skærpelse af den praksis, der har været gældende.

Der er i pressen i denne forbindelse rejst spørgsmålet, hvem denne pligt til opgivelse af lønudbetalinger angår, og det forekom-

mer mig, at man på baggrund af denne debat må have en klaring her. Gælder det, der står her, virksomheder, eller gælder det hver eneste skatteyder, der har udbetalt større eller mindre beløb til medhjælp i husholdningen eller på andet område? Vil det sige, at alle borgere er pligtige til at opgive sådanne småbeløb, selv om de ikke har nogen egentlig virksomhed, og vil det sige, at hvis de ikke gør det, udsætter de sig for det strafansvar, som kan gå op til en bøde på 1 000 kr.? Det forekommer mig, borgerne må have klarhed over, hvad meningen er.

Jeg har også hæftet mig ved, at der i pressen har været talt om, hvorvidt bestemmelserne om forsikringsselskabernes pligt til at give oplysninger også omfatter arbejdsløshedskasserne. Jeg må gå ud fra, at når arbejdsløshedskasserne ikke er nævnt, kan pligten til at give oplysninger ikke angå dem. Men når spørgsmålet har været rejst i offentligheden og været diskuteret på den måde, det er sket, må vi have et vist krav på at få klarhed herover, inden lovforslaget kommer til anden og tredje behandling. Jeg går ud fra, at vi kan få en besvarelse på stedet, eller i hvert fald inden vi bliver færdig med anden behandling.

Herudover vil jeg gerne sige et par ord om selvangivelserne. Det skrives her, at indtægterne på selvangivelserne skal være specificerede, og det er vi jo såre vel kendt med. Det forekommer mig, at selvangivelsen efterhånden har fået en sådan form, at adskillige medborgere ikke selv er i stand til at udfylde skemaet, selv om de kun har de indkomster, som en almindelig lønmodtager har. Det kan ikke være rimeligt, at man stiller en sådan række spørgsmål op, at det bliver vanskeligt for den enkelte selv at klare den årlige opgivelse, at angive indkomster og de fradrag, der må foretages, og derfor vil jeg spørge, om man ikke er i stand til at foretage en forenkling. Jeg vil tro, at man nok kan overskue det, som indkomsten er brugt til, og også finde ud af, om de fradrag, der er foretaget på selvangivelsen, er korrekte. Lad mig nævne spørgsmålet om en udspecificering af udgifterne til fagforening. De skal jo i adskillige tilfælde deles op i tre grupper: det, der betales til selve fagforenings-